

KUTSAL ŞEHİT AZİZ POLİKARPOS HAKKINDA VAAZ – 23 ŐUBAT

Bugün Kilisemizde duyduğumuz İncil okumalarında, Rab, etkileyici diyaloglar ve görüntüler kullanarak, bize İkinci Gelişini tasvir eder ve göksel krallığına girmenin anahtarı olan eylemlere dayalı sevginin önemini açıklar. Bu büyük sevgi, bugün anılan Aziz Polikarpos gibi azizlerin yaşamlarında görülebilir.

Aziz Polikarpos, kilisede önemli bir şahsiyettir. Elçi ve İncil Yazarı Aziz Teolog (Dinbilimci) Yuhanna Yeruşalim'den (Kudüs) Efes'e yerleştiği dönemde, Hristiyan ebeveynlerce bu şehirde doğdu. Genç Polikarpos, Elçi'ye yakın ve onun öğrencisi olmaya nail oldu. 20 yaşından itibaren Elçisel seyahatlerinde Aziz Yuhanna'ya eşlik etti, öğretilerini dikkatle dinledi ve uygulamaya çalıştı. Özellikle, Elçi Aziz Yuhanna'nın en sevdiği konu olan Tanrı ve diğer insanlara karşı olan sevgi öğretilerinden etkilendi. Aziz Polikarpos'un Kutsal Elçiden aldığı bu sevgi ruhu, gelecekte kiliseye ait hizmetinin temelini oluşturacaktı.

Daha sonra, Teolog Aziz Yuhanna tarafından Episkopos olarak atanan Aziz Vukolos, Aziz Polikarpos'u İzmir Episkoposu olarak atadı.

İzmir'deki ilk yıllarda Aziz Polikarpos'un çalışmaları zor ve tehlikeliydi. Heretikler ortaya çıkmaya başlamıştı. Aziz Elçi Pavlos'un tanımladığı üzere "vahşi kurtlar" gibi bölgeyi mânen işgal etmeye çalışıyorlardı (Elçilerin İşleri 20:29). İyi bir çoban olarak, Aziz Polikarpos doğru îmana sahip cemaatini korudu, sapkınlığın çarpık inançlarına karşı koydu ve Elçi Aziz Yuhanna'dan emanet aldığı Ortodoks doktrinlerini cemaate öğretti. Nihayetinde, sapkın öğretilerin etkisinde kalan birçok kişi kiliseye geri döndü.

Aynı zamanda, Aziz Polikarpos, Tanrı'nın halkını Mesih'e olan inançları konusunda sağlam olmaları ve kitlesel zulüm sırasında putperestlerin tehditlerinden korkmamaları için güçlendirmeye devam etti.

Sadece İzmir'in Hristiyanlarına değil, aynı zamanda daha geniş bir bölgeye de Hristiyanlığı veya doğru îmanı öğretmekle ilgileniyordu. Bu nedenle, Elçileri örnek alarak, İncil'in ışığıyla ruhları aydınlatmak için şehirleri ve köyleri geziyor, bu ziyaretleri esnasında bölgede yaşayan Ortodoks hristiyanların inancını güçlendiriyordu. Sık sık çeşitli yerel kiliselere mektuplar gönderiyordu. Ne yazık ki, bu mektuplardan sadece biri günümüze ulaşabilmiştir. (Kuzey Yunanistan'daki Filipi/Kavala Hristiyan topluluğuna gönderilmiş olan).

Aziz, Hristiyanlara olan sevgisini sadece manevi ihtiyaçlarına yönelerek ifade etmekle kalmıyordu, aynı zamanda onlara maddi ihtiyaçlarında, özellikle de yetimlere bakmalarında yardımcı olmakla

ilgilieniyordu. Halen İzmir'de rahipken Episkopos Aziz Vukolos'dan "yetimlerin koruyucusu" unvanını almıştı. Herkesin sevgi dolu babası, bir Episkopos olarak Aziz Polikarpos halka hizmet etti. Zayıfları güçlendirdi, yaşlı ve sıkıntıda olanları rahatlattı, hastaları iyileştirdi ve fakirlere yardım etti. İhtiyacı olan herkese el uzatmıştı. İzmir'i, her şeyini yok edebilecek büyük bir ateşten kendi duasıyla kurtardı. Bundan dört yıl sonra İzmir ve çevresindeki her yere büyük bir kuraklık geldi ve bölgeyi insanlarıyla etkiledi. Aylarca yağmur yağmadı ve ürünler tehdit altındaydı. İnsanlar azize koştu ve onun yardımını istediler. Kutsal Episkopos uzun süre Rabbe sevgiyle hitap etti ve mucize oldu! O kadar çok yağmur yağdı ki kuraklık sona erdi ve toprak yeniden canlandı.

Aziz Polikarpos Mesih'e olan sevgisini en çok şehitliğiyle gösterdi. M.S. 168'de İmparator Markos Avrilios döneminde Hristiyanlara yapılan zulüm sırasında, Aziz, ileri yaşına rağmen tutuklandı. Şehir valisi onu Mesih'i inkar etmeye ve Rab'bi kınamaya zorladı. Aziz'in cevabı tarihte korunmuştur: "86 yıldır Rabbim İsa Mesih'e hizmet ettim ve bana zarar gelmedi; şimdi Kralımı, Kurtarıcımı ve Halâskârımı nasıl inkâr edebilirim?" Daha birçok işkenceden sonra, diri diri yakılmaya mahkum edildi. Ve alevler ona dokunmadığı, sadece onu çevrelediği için Aziz'i bir mızrakla öldürdüler.

Kutsal şehit Aziz Polikarpos'un hayatında, sevginin en mükemmel hâlini görüyoruz. Sevgisi onu ilham dolu sözler ve vaazlarıyla insanları ruhen Ortodoks İnancına desteklemeye, sapkınlıktan korumaya, yalnız yollarda yürüyenleri yeniden Kilise Cemaatine geri getirmeye yönlendiriyordu. Aynı zamanda fakirleri ve yetimleri kucakladı ve onların ihtiyaçlarını karşıladı.

İşte, yaşamlarımızda esinlenmemiz gereken harika bir örnek. Onu şehitlikte takip edemesek bile, Mesih'i ve diğer insanları nasıl sevmemiz gerektiği konusunda bu büyük Aziz'den ilham alabiliriz.